

[Indenrigsministeren]

Sagen skulle have været behandlet på Helsingør byråds møde den 8. oktober 1984, men efter kontakt med tilsynsrådet besluttede byrådet at anmode tilsynsrådet om en udtalelse om den påtænkte ordning.

Tilsynsrådet for Frederiksborg amt har herefter forelagt sagen for indenrigsministeriet med anmodning om en vejledende udtalelse, herunder specielt om lovligheden af det omhandlede tilbud om tandpleje til gruppe 1- og 2-sygesikrede beboere på kommunale plejehjem.

Jeg har i den anledning i dag meddelt tilsynsrådet, at det efter indenrigsministeriets opfattelse ikke vil være lovligt på det foreliggende retsgrundlag, at kommunerne lader andre end de hvilende sygesikrede behandle af kommunalt ansatte tandlæger.

Jeg vil gerne redegøre for, hvorfor jeg ikke finder, at det er lovligt at tilbyde andre end de hvilende sygesikrede gratis behandling hos kommunalt ansatte tandlæger.

Sygesikringsloven hviler helt klart på den forudsætning, at tandlægevirksomhed som udgangspunkt er privat næring, og udgifterne til tandbehandling påhviler den enkelte, medmindre der er særligt holdepunkt for, at det offentlige kan betale helt eller delvis. Efter sygesikringsloven fastsættes det, til hvilke former for tandeftersyn og tandbehandling den offentlige sygesikring yder tilskud.

Sygesikringsloven med dertil hørende bekendtgørelser må antages udtømmende at gøre op med, under hvilke former tandbehandling kan finde sted, hvor der ikke er andet særskilt retsgrundlag, jfr. f.eks. lov om børnetandpleje.

Det vil derfor ikke efter indenrigsministeriets opfattelse være lovligt på det foreliggende retsgrundlag, at kommunerne tilbyder gruppe 1- og 2-sygesikrede beboere på kommunale plejehjem gratis tandpleje ved kommunalt ansatte tandlæger.

Af det, jeg her har sagt, følger også, at der for størsteparten af de ældre ikke vil blive tale om nogen umyndiggørelse, da de som aktivt sygesikrede ikke kan påtvinges en bestemt tandlæge.

Ældre, der bor på plejehjem, og hvis ophold skønnes at ville vare 3 måneder eller mere, har dog ikke ret til sygesikringens ydelser, hvis der på anden måde er draget omsorg for deres behandling. De bliver da såkaldt hvilende sygesikrede.

Det er den pågældende kommunalbestyrelse, der for de enkelte plejehjem beslutter, om beboerne skal være aktivt sygesikrede eller hvilende sygesikrede. Dette følger af sygesikringslovens § 1, stk. 6, og en bekendtgørelse om hvilende sygesikringsret udstedt i medfør heraf (nr. 119 af 17. marts 1976). For plejehjemsbeboere, der er hvilende sygesikrede, kan kommunen således beslutte, på hvilken måde der skal ydes tandbehandling.

Ønsker man, at det skal ske på kommunale børnetandklinikker, må det efter min opfattelse forudsætte, at de offentligt ansatte tandlæger, som går ind i betjeningen af de ældre, får en supplerende uddannelse.

Jeg beklager denne mulighed, der er for at påtvinge en bestemt ordning og fratage de ældre retten til selv at vælge tandlæge. Jeg mener, at det er vigtigt, at så mange som muligt bliver aktivt sygesikrede, så alle borgere bevarer retten til frit at vælge både læge og tandlæge. Derfor er indenrigsministeriet i øjeblikket i samarbejde med socialstyrelsen i gang med at undersøge, hvordan et system med ret for så vidt muligt alle borgere til at være aktivt sygesikrede kan føres ud i livet.

Bilag

Den 25. maj 1984

Kommunernes Landsforening

Etablering af ældretandpleje på kommunale plejehjem og beskyttede boliger i Helsingør kommune i henhold til tandlægeaftalens bestemmelser

Repræsentanter for Dansk Tandlægeforening, Helsingør kommune og Kommunernes Landsforening.

I. Parterne er enige om at indstille til godkendelse, at ordningen etableres som følger:

1. Ordningen omfatter beboere på kommunale plejehjem og beskyttede boliger, i alt ca. 600 personer, hvoraf de ca. 200 hvilende sygesikrede fuldt ud omfattes af ordningen, og for de øvrige ca. 400 beboere, som er henholdsvis gruppe 1- og 2-sikrede, vil ordningen blive et tilbud om tandbehandling. For de 400 beboere vil ord-